

Diària

M. Rigola

Revista Olotina Literaria, científica y administrativa

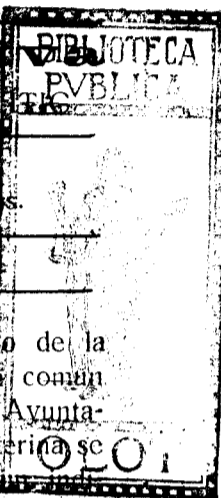
SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA QUE NO ESTÀ ADHERIT NI AFILIAT A CAP PARTIT POLITIC

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
Imprempta de Pere Aubert. Sant Bernat, n.º 2

Els pagos son a la bestreta.
Dels treballs publicats ne responen sos autors.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Any, 5 ptes. — Nombre solt, 10 céntims.

DE LES OBRES QUE'S REBIN SE'N DONARÀ COMPTE Y DE LES QUE SE'N ENS ENVIEN DOS EXEMPLARS SE'N FARÀ A CRÍTICA

L'enllás de carreteres

Al objecte de desvirtuar les afirmacions malicioses que *El Deber* fa respecte aquest assumpte y demostrar que en la denegació del tal enllás, no hi ha, com equivocadament y ab *humanitaries intencions*, suposa *El Deber* culpa per part de nosaltres, reproduim els arguments en que s'apoya el Dictamen del concell Superior d'obres públiques:

«Se refiere al Dictamen de la Jefatura de obras públicas de Gerona y si bien reconoce con ella el sacrificio al que se presta el Ayuntamiento con la urbanización alcantarillado, etc., etc., añade que «el ingeniero conceptua tecnicamente aceptables ambas soluciones, pero estima que la patrocinada por el Ayuntamiento ha de ser mas cara en sus expropiaciones a causa de que estas son ineludibles, mientras que una parte de las del otro proyecto cabe diferirlas hasta que los edificios á que afecta, hayan de derribarse como ruinosos, y hasta entonces limitar la expropiación a la parte del solar que habrá de ocupar la travesía».

Diu un altre paragraf:

«Por otra parte tanto un proyecto como el otro, constituyen obras de travesía interior en la ciudad, que segun lo dispuesto en la Ley de travesías de 11 de Abril de 1849 son en gran parte (municipios mayores de 8000 almas) á cargo de los municipios, sobre todo cuando, como sucede el caso presente, de lo que se trata es del ensanche y mejora de las calles que han venido utilizándose como travesía y enlace de las dos carreteras».

Diu aixís mateix el dictamen:

«Que el enlace de carreteras al que la instancia se refiere, no viene comprendido en la relación de obras que constituyen el plan de las que quedan á cargo del Estado».

Acaba l'informe manifestant «que en vista de las precedentes razones, acuerda el Consejo por unanimidad dictaminar que la obra tiene caracter enteramente municipal».

Aquestes son les rahons d'ordre legal que adueix el Concell superior d'obres públiques en contra de la travesía de carreteres, y per elles se troven empantanegades les de Valladolid, Sala-

manca, Mataró, Tortosa y Avilés, ab tot y esser Diputats de les mateixes persones que per la seva representació política y per llur càrrec, sembla haurian pogut conseguir les millors sollicitades, pro no ha sigut aixís per la rahó sencilla de que son contra lley.

T.

Mala fé...

Que l'orgue... deles dretes extrefassi tot alló que no li convé que s'en enteri la seva clientela, ho comprenem; que dongui torsades interpretacions y comentis a la seva manera, conceptes y actes de persones que no siguin de la seva corda al posar de manifest la seva mediocritat o la pessima gestió dels seus prohoms en la direcció de la cosa pública, no ho extranyem gens ni mica; que tracti inclús a falta de mèrits propis, de rebaixar els agens y no donar cap importancia a tot alló que no haigi nascut a casa seva, ho trobem la cosa més natural del mon; en aixó precisament se caracterisan els que's titulan y nosaltres coneixem per la *gent de bé*.

Pero que arribi a negar la realitat, que vulgui fer passar per blanc lo qu'es més negre que la seva vida, ab aixó si que, ab tota franquesa, hem de dir que no hi comptavem. Perque negar que la Junta local de primera ensenyansa ab assistencia del Sr. Inspector y de concejals, no solsament representant a la Comissió de presupostos, sinó a quelcom més que a la simple comissió, a tot l'Ajuntament, prengué l'acort al que'ns referiem en una gacetilla del número 32; aixó ja es el *non plus ultra*, el colmo de la... despreocupació per no dir d'una altre cosa.

Si no volen donarse la molestia els senyors del confrare católic de passar els ulls per l'acta firmada per la dita Junta local y per els senyors concejals que representaven en aquell acte a tot l'ajuntament, a continuació transcribim els punts principals que'ns bastan pera ratificarnos en la nota donada en nostre penúltim nombre.

«En vista de las atinadas indicaciones, que hizo el Sr. Inspector, emitiéronse diversos pareceres

para conseguir el inmediato mejoramiento de la enseñanza hasta que en definitivo, y de común acuerdo se resolvió interesar del Exmo. Ayuntamiento. Primero: Que como medida interina se deje subsistente la consignación que segun indicaciones hechas por los señores Concejales presentes á este acto, figura en el proyecto de presupuesto ordinario para el próximo venidero año de 1913 y al objeto de crear una Escuela de párvulos y una plaza de auxiliar con destino á la Escuela que dirige D. Lorenzo Cabré.—Segundo: Proponer la confección de un presupuesto extraordinario para atender á los gastos de personal, material y locales necesarios para una reforma general de la enseñanza en esta ciudad y.—Tercero: Que una vez aproba los los presupuestos generales del Estado para el año 1913 y conocida la importancia de la consignación hecha con destino al ramo de Instrucción Pública y especialmente para la creación de Escuelas, se sirva el Excmo. Ayuntamiento elevar atenta y razonada exposición ó instancia al Exmo. Sr. Ministro de Instrucción Pública en súplica de que disponga la creación de dos Escuelas graduadas en esta localidad, una de niños y otra de niñas con tres grupos ó secciones como minimum y sus respectivos maestros de sección.»

Ens sembla que aquets datos, copiats del acta firmada en 15 de Novembre passat per els senyors de la Junta local d'Instrucció y per els concejals senyors R. Hostench, F. Badia y R. Soler, han de ser suficients pera demostrar que estiguem en lo cert al dir que la reorganissació total y definitiva de la ensenyansa en nostra ciutat estava en vias de realissació.

Si devant de l'evidencia persisteix encara el confrare en negarho y en dir que *no pot haberhi tal acort* ens revelarà una manifesta mala fé. En quin cas, nosaltres, ab gent d'aquesta classe no podem ni volém alternarhi.

W.

Josep Plá

PINTOR DECORADOR * * CARRER DEL PATI NÚM. 1 * * DEVANT LA
PESCATERIA * * PREUS ECONÓMICS * * * * *

La política vella y la política nova

La característica de la vella política oloïna, eren les lluites purament personalistes de que'ns havem dolgut tantes vegades per conduir no més que a resultats negatius.

La tendència actual, per el contrari, te de ser principalment de juntar voluntats, d'unir esforços, per anar a una acció pràctica y determinada, quin primordial objecte ha de tenir com a constant punt de mira el total enaltiment de la vida ciutadana.

No estaria, doncs, a l'altura del actual moment qui tractés de fer una política contraria a n'aquestes modernes tendències, volguent ressucitar les velles lluites. Tota acció que tendeixi a semblar confusions, filles del amor propi, o crear antagonismes personals y petites rivalitats, que no tenen rahó de ser en la marxa ascendent empresa, deu senyalar-se com equivocada o com a fúcciosa.

Es clar que ab tant y tant temps de lluita petita en la que res hi tenien que veurer les idees, y si, en cambi, molt els homes, ha quedat un sediment que no se borra de cop y volta, donantse el cas de que mentres els de voluntat més ferma y d'intencions més pures entren ja de ple dins el nou ambient, treballant ab fe y constància per la nova vida armònica, els altres, els més retardataris, no s'han donat compte exacte de tota l'importància de l'evolució empresa y resten encara al peu de les tendes de campanya de l'antic camp, esgrimint les velles armes, no lluitan no més que per els personalismes ni tenint altre criteri que l'equívoc de sempre, lo de creurer que fer política no consisteix en res més que veurer qui predomina sobre qui, anteposar un home a un altre home, y produir un estèril cambi de noms, mentres els fets y les coses van seguint estancats de la mateixa manera.

Aquesta política de personalismes, creadora de grupets y divisions es la que'ns ha portat a l'actual estat de decadència, del que afortunadament comensém a sortir, senyalantse ja les noves orientacions en el sentit de crear entitats ú organismes robustos que no's preocupin de les persones y sí sòlsament de les idees y dels fets, dels problemes vitals a resoldrer, buscant, ab altesa de mires, la cooperació de tots quants se sentin animats de bona voluntat per treballar per el millorament social.

Per aixó es molt convenient que tots ens donguem compte clar de la tasca que'ns pertoca fer en aquesta obra de cooperació, mirant tots l'objecte final, sense preocupacions de cap altre mena y menos les que poguessin portarnos a estats regressius dels que cada dia debém apartarnos més. Si a n'aquesta obra algú, per atavisme o per intencions perverses, no volgués prestarhi la cooperació deguda, deixemlo, y seguim la nostre marxa. Pitjor per qui aixís se portés, que no hauria lograt altre cosa que lo seva anulació completa, pero de cap manera detinguem la nostra obra davant d'un obstacle tant insignificant.

Creiém que tothom seguirà en el seu lloc, contribuint a l'organització que prompte serà un fet de les agrupacions polítiques que, apartades de tota mira estreta, han d'encarnar les noves orientacions perque sigui un fet el govern del poble per sí mateix.

Si a pesar de tot hi haguessin alguns inadaptables al nou medi, aferrats a la deria de sempre, a la vella política, amics de semblar confusions, que no se sab d'aont surten, pero si a qui aprofitan, pensin que lo vell per fer vida actual te de renovar-se, apropiarse al medi, y si s'empenyen en no ferho, recordin, a lo menos, que lo vell pot v'urer al costat de lo nou a cambi de que no destorbi. En altre cas lo que destorbi no queda més remei que enrunarho, que ja ha arribat l'hora de deixar la vella política per entrar de ple dins la política nova.

Z.

Literaries

ESCENA D'UN DRAMA

(Acabamcat)

—Que no t'estimo!...—digué ella com si parlés ab si mateixa seguint el curs dels seus pensaments.

—Si, que no m'estimes, que no m'estimes... Y si no, perque no vols esser la meva esposa?...

Ella no tornà resposta, se quedà ab el cap baix, senti el contacte d'un bras que rodejava el seu cos y qu'una veu dolça, molt dolça li deia a cau d'orella y baixet com si fós el resó d'una música llunyana.

—Tan felissos que'ls dos forem, Lluisa... tan felissos!... Al hivern allà a ciutat, barrejats ab l'incessant burgit del mon, tu enlluernant a les dones ab ta hermosura, jo fent morir d'enveja als homes... L'art no serà res per mi... sense tu res, ben res... Viuré la vida del art quan tu vulguis... Y al arribar la primavera fugiré d'allà y'ns en vindrem aquí, sols, ben sols, pera entregarnos al esclat del nostre amor... Y aquí, quina joia!... Tot serà vert, tot florit, tot cantarà un himne a nostre felissa joventut!... Els dies sempre'ns semblarán blaus, riallers... mai tristos... Les flors de les prades colltorsarán sos calzers al veurens tan felissos, y jo, en cástic de sa enveja les airencaré pera enjoiar-te y'n teixiré coronas pera engarlandar tos hermosos cabells... Sempre sols, pensant no més qu'en nosaltres mateixos, fruit dels deliris del amor encensats pels vivificants perfums dels boscos...

—Si, si... qu'hermós!... qu'hermós tot!...—deia ella escoltantse ambadallada; y sa cara semblava resplandir per el goig que l'anegava.

—Y vindrà l'estiu ab els blats rossajants, y les colls de segadors correrán la plana de cap a cap, alegrantla ab ses canturies, y quan ells se'n vagin les eres serán plenes d'espigues d'or qu'esperarán resignadament el trepitg de les engues. Llavors, llavors ens amararém de llum, de sol... Y anirém ab els pagesos a buscar les garbes al camp, y a la tornada, posada dalt de la carreta, mitj apeguda demunt el tou d'espigues, semblará una deusa de la hermosura, la Ceres, a qu'ls bous arrossegaran calmament com temerosos de ferli mal... Quan batin, fruitém l'himne de la vida al veurer rajar les espigues, y altre cop ens adollarém de claror de dia... Y aixís, sempre aixís, ben junts, ben aprop l'un del altre... Y després quant caurien les primeres fulles dels arbres, s'esblaimaria'l cel, fugrien les orenetes que'ns haurien alegrat ab sos xiselets, y nosaltres, tan traïdors com elles, fugint de la tristesa del camp, correriem ab la nostre alegria cap a soplujarnos en el niu d'hivern...

—Quin somni, quin somni mes hermó...—digué ella sentint l'opressió dolça d'aquell br s que la lligava.

—Somni, somni... Tu pots fer que sigui realitat... Digu'm que si, diguem que vols ser la meva esposa.

No, aixó no; es impossible, no pot ser...—Y's desfeu d'ell y retirà la ma que li tenia agafada.

—Perque no pot ser?...

—N'ho se, n'ho se...

Y tornà a callar, quedantse ab el cap baix mirant a terra. Està a nerviosa, una mena de frissansa, de desasossego recorria tot el seu cos. Ell havia callat també, pero a n'ella encara li semblava sentir ses paraules de felicitat... Qu'era bonic! Pero no podia ser, no, pro que ho sabia ella que no seria, y alló, la certesa que tenia l'atormentava. Respirava fortament y ab panteig tal que s'hauria dit que li faltava aire.

El sol ja s'havia adormit feia estona. Demunt de la montanya hi quedava una celistia d'un color verdós, pero ténu, suau. Per sobre la ratlla dels pollangres, s'hi extenia, com si volgués acotxarlos, una cinta de blanquinosa boira.

—Impossible—digué ell—impossible; sempre lo mat ix... a ciutat, aquí... sempre en vá, perque no obtine mes qu'una resposta, el mot fatal pera mi,

sense explicació de cap mena... T'estimo Lluisa, t'estimo ab un amor que no sabs comprendre...

—Enric... per Deu, no... no...

—Si, que no sabs comprendre he dit... perque'l teu cor...

—No, aixó no...—esclatà la noia aixecant el cap y mirantse ab mirada indefinible.—Vols saberho'l perque?... Doncs, be, l'sabrás. Val mes acabar d'un cop ab aquesta angoixa que a mi'm fa sofrir... Tros-sejaré la meva ànima ja qu'es precís... Y després de haver fet aquest suprem esforç... Després, que se jo... Si, sapigaho, sapigaho tot, tu... tu... no series el meu primer amor... N'hi va haver un altre abans que tu... un altre...! Fa poc temps d'aixó... Encara no dos anys... No voldria recordarmen pero me'n recordo sempre y ara mes que mai... Dos anys!... Vaig conèixer en una reunió... Era innocent jo llavors y me'l vaig escoltar... Que sabia jo de la vida y de les seves crudeses... M'agrada lo que'm deia, m'agrada va mes... Sentia la dolzor de les seves paraules y la bevia deliciosament jo; m'ho creia tot, tot ab tal que fos dit per ell... Y va subjugar-me, va subjugar-me per complet... Y... quina vergonya!... m'hi vaig entregar... un dia vaig ser seva, tota seva, en cos y ànima, tota, tota jo...

Els sanglots convulsius la privaren per una estoneta de seguir enraonant. Ell se la mirava sense dir una paraula. S'aixugà les llàgrimes y seguí:

—Després lo que jo mai havia somniat, lo que mai havia passat pel meu pensament, l'abandono, l'oblit de tots els juraments fets al instant del plaher. Lo que jo havia cregut amor profund, desitg, res mes que desitg dels sentits... Fugí lluny de mi y vaig quedarme sola, sola ab la meva vergonya... Y vingué el tenir que confessarho tot com ho faig ara a ne tu... Els meus pares me portaren a un poble mitj perdut entre montanyes aont ningú'ns coneixia y allí va neixer el meu fill... No'l volia jo, no l'estimava perque'm recordava sempre la meva caiguda com un estigma malehit... Quin patir!... Y va morir l'àngel de Deu, y llavors semblà que, semblà... que se'm tragués un pes del demunt, que respirés més lliurement... Després vaig tornar a la nostre casa, fent lo que'ls papàs volien, corrent el mon, passejantme per la societat, mat-ix que si res hagués passat... La gent me planyia, tots els que'm veien se condolien de la meva enfermetat, perque s'havia dit que m'havien portat a fora pera curarme d'una malaltia... Oh! quin fàstic, quin fàstic me feia a mi mateixa! De vegades passaven pel meu cap uns pensaments... Y vingueres tu com un raig de llum que m'ensenyés un camí en la negror de la meva vida... No se si mai hi havia pensat jo ab tu... en tot cas el teu recort se havia esborrat, y llavors, me semblà impossible que't fixés en mí... si, m semblava impossible, impossible... Dubtava de tan que m'agrada... Y per aixó al principi volia allunyar-te, pero tu persistires y ab ta constància'm confonies, que jo no sabia que fer perque veia que'l meu cor se n'hi anava cap a tu per mes esforços que jo feia y la lluita que hi havia dins d'ell, que jo no puc, no puc estimar a ningú, ni ser de ningú, que la vergonya'm mataria y'm mata tan sols de dirho... Si, quan tu'm parlaves vaig acabar de comprendre l'immensitat de la meva desgracia... Ara, ara ha sigut quan he vist el llot que'm volta, que'm cobreix, que m'ofega y que pesa demunt meu sens que pugui lliurarmen... Si t'estimo, t'estimo ab tota l'força de la meva ànima, Enric, t'estimo y aquest es el cástic mes tormentós que puc tenir...

Va callar y's mirà a n'ell. Oh! Si ell hagués pronunciat una sola paraula, tan sols una que l'hagués redimida y aixecada... Mes l'Enric se quedà mirant-la ab esguart sever y sota aquella mirada que li feia mal, ella deixà caure son cap sobre'l pit com flor marcida que's colltorsa, mentres un dolor viu li punyia al cor sentint instintivament la seva condemna... Condemnada, condemnada!... Res era prou pera treurerla del abim en que havia caigut...

Enric se la mirà novament; anà a parlar, pero sentí una cosa estranya que li apretava a la gorja y s'allunya d'ella per amagar lo seu plor.

Llavors passà per l'ànima dela dona una cosa indescriptible, una sensació esborronadora de deixament,

Jerez y Coñacs
REAL TESORO

Representante en Olot:

CERVEZA
VIENA = PILSEN = MUNICH
SOCIEDAD ANÓNIMA DAMM

GRAN LICOR
Estomacal Bonet

Emilio Casals y Planas

d'amargor... No la perdonava, no la perdonava! Li allargàis brassos com per d'entendre, volgué cridar pero no tingà esma per ferho, se girà mirant perdudament lo que la rodejava y desfalleseuda, aclaparada per la emoció soferta, caigué a terra sens sentits, mentres ell, dominat pels seus pensaments seguia caminant y allunyantse...

FERRAN CASAS

Novembre de 1900.

CRONICA

Continuant la llarga llista dels crims cinematogràfics, ab profunda pena avui hem d'afegirhi una cinquantena més de víctimes inmolades en aras del lucre d'un empresari, de la benevolencia de les autoritats y del incumpliment de les lleis, que aquí en Espanya, ja es moneda corrent y costum inveterada.

A Bilbao li ha tocat la tanda aquesta vegada. Com li tocà anteriorment a Villarreal y com li tocarà més endavant a un altre població si per qui pot y deu posarhi remei no s'en preocupa.

Totes son de doldre les vides que per negligencia de les autoritats se perden en aquestes horroroses catàstrofes. Pero que aquestes siguin de infelisses criatures, sense experiencia, que no poden comprendre el perill que corren al entafurarse en aquets llocs d'esbarjo, ho son doblement encara, perquè no pot exigirse en questa edat el que vetllin ells mateixos per la seva existencia, ni prevegin el mal que'ls hi pot venir al concórrer en aquets espectacles.

¿Es que'l senyor alcalde te la conciencia ben tranquila al permetrer que continui funcionant algun cine d'aquí qu'ell sab positivament no pot funcionar sense contravenir les ordres donades per la superioritat?

Vullga Deu que no'n tinguém de plorar mai cap a Olot d'aquestes desgracies. Perque si per dissort s'esqueia que entre les víctimes se n'hi contés alguna de la familia del que escriu aquestes ratlles, no se si aquest tindria prou serenitat pera contenirse y no fer aumentar aquelles en una unitat ab la persona del que'n resultés responsable.

• Hem vist fixats uns anuncis decoratius al saló «Ideal Parck» deguts al pinzell del reputat artista en Rosendo Aubert, que son de molt bon gust y adornen notablement l'interior d'aquell teatre.

Sobretot ens ha agradat la manera de presentarlos que constitueix una innovació aquí perque fuig de tot lo que estabem acostumats a veurer fins avui.

A les moltes felicitacions que no dubtém haurá rebut el senyor Aubert per sos treballs hi unim la nostra ben sencera y efusiva.

• La Companyia del F. C. de Olot a Girona posarà de circular el tren n.º 1, pera circular en son lloc el tren n.º 2 desde aquesta fetxa.

• Toquen al seu terme les obres de colocació de la nova canyeria de les aigües de S. Roc. Segons ens diuen persones que componen la comissió nomenada al efecte, els gastos que han reportat aquestes obres encara no arriben a la quantitat presupostada, lo qual diu molt en favor dels quins feren els càlculs y molt mal d'aquells que tenien especial empenyo en criticar l'obra diguent que s'enganyaba al poble, perquè ni ab el doble de la quantitat consignada s'arribaria a portarho a cap.

Ara no més falta que's fassi més provisió de tubos perquè com que han sigut molts més els que han sollicitat aigua d'aquesta, nivellada, dels que se suposaba la demanarien, resul'a que'ls metros comprats son insuficients pera ramificar la canalisació per tots els principals carrers y arrabals.

Cosa que no dubtém tindrà en compte la dita comissió y l'Ajuntament perquè tothom hi te el mateix dret a beneficiarse d'aquesta millora.

• L'empresa del «Ideal Park», no pot negárseli que's desvetlla pera que la nombrosa y selecta concórrencia que acudeix a les sessions de cine y *varietés* tots

els dies que obra la taquilla, ne surti ben satisfeta y ab ganes de tornarhi.

Durant aquesta temporada, ordinaríament ha vingut presentant uns números que he mereixerien els honors de lo repetició molts d'ells.

La bella Caramela, la Anita Cora (que está conquistant grans èxits a Madrid) la Consuelito Luani, la Gaditana y ultimament el *caballero* Derix y sa germana y molts y molts d'altres quins noms ara no venen a la memoria, han deixat un grat recort y unes verdaderes ganes de tornar a aplaudirlos.

Ab atraccions d'aquesta classe, tan ben acompanyades per el quarteto Casanova no hi ha dubte que el senyor Macías n'ha de tancar positius resultats y farà que el seu cine sigui, com ja ho es, el primer y més preferit del públic olotí.

• Y com no ho ha d'esser aixís si además d'esser l'únic qu'está en les condicions prescrites per la llei, s'hi podria anar solsament pera sentir aquelles pessets de música que el quarteto executa tan magistralment durant les proyeccions de les películes?

• Ens hem enterat ab gust que en el Teatre Principal s'hi estant construint pous séptics y al en temps algunes reformes més com l'instalació de comunes *Vaters* y posar les portes en la forma que marca la llei o sia que s'obrin per l'edifici. Ja era hora.

• Es gran el desconsol dels nostres amics en Patllari Prat y na Sabina Forga, per la pèrdua de la seva única filla Teresa.

En la pena que'ls aclapara hi acompanyém la nostra no menys intensa.

• En el teatre principal hi debutá diumenge passat la xamosa cansonetista Elisita Pomar, que fou un èxit no sols per sa ben timbrada veu, si quetambé per ses maneres fines y ric vestuari. La parella de ball *Turque Valence* be, si no que ab molta menos finura y, potser, de genre massa infim.

L'estreno del drama de ginyol *La Tenaza* molt be en conjunt siguent molt aplaudit. De la execució, molt be la Srta. Abonzini, be el Sr. Costa y en Viñet, en Coromina poc estudiós y en Vila faltat de caracter, no obstant un conjunt agradable.

Forsa gent.

• En el «Centro Obrero», gracias als sacrificis y esforços de la Junta-empresa y d'al uns aficionats a la bona música poguerem fruir la deliciosa veu y graciosas maneres de la coneguda *Garcí-Nuño*.

El dilluns tingué lloc una sessió de despido, aont a més de algunes boniques películes, cantá la popular artista un extens repertori de couplets y cants regionals que foren aplaudits com se mereixien pels *amateurs* que omplenaven la sala.

En el teatre «Ideal Park» la coupletista *Pepita Malen*, forsa be, y el ja conegut duetto *Les Estrada*, agradant com sempre.

Molt acert en l'escullit programa de películes y molt be la música que les acompanya.

L'entrada bona.

• Els festeigs de diumenge o sien els balls en el «Centro Fontanella» y «Concentració Republicana» y «Café d'Olot» animadíssims, abundanti les noies.

• La constitució dels partits dinastics en nostra ciutat pot dirse ja que's un fet.

Aquesta setmana foren enviats al Govern Civil, pera la seva aprovació, els estatuts per els que's regirá el Comité Conservador.

Forman part de la novella entitat persones digníssimes, algunes d'elles ben conegudes en la política local, l'influencia de les quals en les altes esferes gubernatives, creiem, y no'n tenim cap mena de dubte, que ha d'esser ben profitosa per nostra ciutat en la resolució de tots aquells assumptes que l'afectin d'una manera directa.

Es molt probable que a no trigar gaire se constitueixi també el Comité Lliberal ab elements no menys valiosos, dintre aquest ordre d'idees, que'ls que han avalorat al Comité Conservador recent constituït.

• El número d'inscrits pera l'establiment en aquesta d'una delegació de la Creu Roja passa ja del

fixat com a indispensable pera poguer votarse la Junta.

Aixís es que tan aviat com se rebiu els títols de les propostes enviades, segurament que pendrá forma legal aquesta benéfica institució en nostra ciutat.

Convindria que'ls olotins, se fessin ben té càrrec del obgete d'aquesta institució per els grans serveis que presta y cooperessin pera que sigui un èxit la seva implantació a Olot. Sobretot els joves son els que més se necessitan y'ls que més poden fer pera que'l lleument coroni aquest acte.

• Divendres al vespre foren detingudes dugues dones que segons sembla havían vingut pera exercir el seu ofici de curanderes, per medi de no sabém quina mena d'ungüents o medicines. Lo cert es que's promogué tal esvalot especialment entre'l sexe débil, que creia veurer entre elles una segona edició de la Enriqueta Martí, que fou necessaria l'intervenció de les autoritats pera que la cosa no prengués proporcions més alarmants y pera posar fi al pánico que se havia aoderat de la quitxalla. Pánico que siga en bro-

• Per demá en el Teatre Principal está anunciat el debut de la nomenada coupletista Enriqueta Guitart y les conegudes ballarines *Les Etoiles*; el quadro d'aficionats posará en escena la divertida comedia *Un bon debut*.

Preparan per el dia de La Purissima, el gran drama den Sardou, *La Tosca*.

En el «Ideal Park» hi treballarán els duetistes «Les Hispania» y els exèntrics musicals «Les Cardoris».

Viatges directes al Nort y Sud América

ab pasatges combinats pera tots els païssos de la terra

per vapors de les companyies Transatlántica, Española, Pinillos, Izquierdo y C.^a, Lloyd Sabaudó, Lloyd Italiano, La Veloce y Navigazione Generale Italiana. Perá detalls y demés, dirigirse, en aquesta, al representant M. Rigola Torras, Estiras, 8.—Olot.

DEPOSIT DE MOBLES

en tots istils

Fábrica de semmiers de totes classes

DE ALBERT CASOT

CARRER DEL HOSPICI, 9. OLOT

PROMPTITUT per els de mides expres: : : : : : : : : : :

SE FABRICAN tota classe de teles en diferents teixits y variades combinacions especials pera somniers: : :

PEDID EL GRAN APERITIVO

VINO AÑEJO QUINADO CAMPÀ

Extenso surtido en vino^s Jerez, Málaga y otros

Representante en Olot: Esteban Hostench Trasfi VIRGEN DEL PORTAL, 6

Imp. de Fere Aubert, Clivillers, 22. Olot

La Gorristería

y Sombrerería de **Juana Bertrán** (del carrer del Carme), s'ha traslladat, al carrer de **SANT ESTEVE, 3.**

• Especialitat en gorres a mida, com també de **ULTIMA NOVELTAT** •

S'ENFORMEN SOMBREROS DE PALLA E IMPERS

J. NICOLAU Y C.^A

Se pinten y empaperen habitacions, retols, fatxades y tot lo referent al ram de pintura Preus molt econòmics

OLOT.—San Bernat, 2, baixos.—OLOT

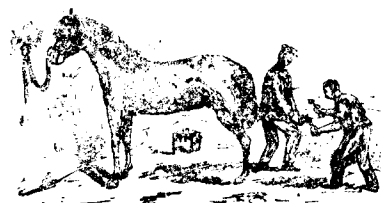
Piu Orri

Grans assortits de genres d'hivern

des de DOS RALS cana

de UN a QUARANTA rals

Abrics y tota mena d'articles

CLINICA VETERINARIA DE ANTON TORRENT Y FOLL

Tractament de tota classe d'enfermetats y operacions relatives al bestiar per lo qual compta ab abundant instrumental modern.

Olot, Plassa del Carme (casa Plantalecn)

DOMICILI PARTICULAR Carrer de la Proa 9, pis. 2.º

ELECTROLOGIA Y RADIOLOGIA MEDICAS

carrer dels Dolors n.º 1 chanfrá al de S. Rafel.—OLOT.

DIAGNOSTICS Y TRACTAMENTS

Malalties nervioses : Reumatismes crònics : Fractures : Luxacions : Aneurismes : Artritis : Calcòls : Lupus : Carcinomes : Hipertrofia (pel moixí abundant) : Cloroanemias : Malalties dels pulmons etc., etc.

Primera instalació IDEAL de la provincia de Girona per fotografia visceral instantània e infinitat de dispositius especials

LA MODERNA de Francisco Bartrolí

Carme, 16. — OLOT

ESTABLIMENT DE PRIMER ORDRE MONTAT AB TOTS ELS AVENSOS MODERNS

Aquest establiment, el més complet d'aquesta ciutat, ha sigut objecte de grans y importants reformes, les que'l posen al davant dels primers que de sa classe existeixen en tota la província.

ESPECIALITAT EN L'ARREGLO DEL CABELL Y LA BARBA

HIGIENE ANTISSEPSIA SERVEI A DOMICILI

FABRICA DE MOSAIGOS HIDRAULICOS

y piedra artificial á precios desde 2.75 ptas. á 5 ptas. metro cuadrado.

JULIAN JIMENO

Calle FLUVIA, 11 OLOT.

Solidez y fijeza absoluta en los materiales y en sus colores y barnices.

Esta casa se encarga de la fabricación de artículos especiales, según diseño, á gusto del comprador y garantiza sus productos por el espacio de cuatro años.

Gran economía respecto á los precios de fábrica en Barcelona.

LO POSITIU

GRAN ESTABLIMENT DE SASTRERIA

— DE —

JOAN BELLAPART

9, carrer de S. Esteve 9,

Extens assortit de robes per la temporada.

Trajos desde 20 pessetes per amunt

MODA PARISIEN

ECONOMIA, GUST, PERFECCIO

COMPANIA IMPERIAL REYAL PRIVILEGIADA

"RIUNIONE ADRIATICA DI SICURTA,"

Fundada en 1838, en Trieste (Austria)

Inscrita segons R. O. de 21 de Novembre de 1910, pera la gestió del ram de Segurs-Vida, en el Registre creat en Espanya per la Lley de 14 de Maig de 1908.

Capital social completament desembolat.

Francs 10.500.000

Pólises-vida en vigor al final de l'any 1911

per Francs 528.414,227

Capitals pagats Segurs-vida durant el mateix any per Francs 10.325,940

Primes vida. » 21.315,844

Total de reserves al final del any 1911

Francs 170,738,882

Els fondos de la secció-vida están colocats en valors de primera garantia, excluint tota mena de valors industrials.—Dipòsit en el Banc d'Espanya.—Condicions de pólises lliberrimes.—Combinacions de segurs molt ventajoses.—Primes moderades.

Direcció General pera Espanya: Rambla Catalunya, 1—BARCELONA

Representant en OLOT: Josep Ferrán, Bonayre, 1.

Fosfo.Glicol.Kola DOMENECH

PODEROSO TONICO RECONSTITUYENTE

B. DOMENECH

BARCELONA

Los Sres. médicos recetan con preferencia á todo otro reconstituyente el FOSFOGLICO-KOLA DOMENECH por los resultados positivos obtenidos en la Neurastenia, inapetencia, Debilidad, Convalescencia y demás enfermedades por denutrición orgánica.

Representante en OLOT:

JUAN CARDELÚS É HIJOS

Farmacia, Droguería y Perfumería

Muestras gratis